تفسیر دادههای مغناطیسی براساس محاسبهٔ زاویهٔ تیلت و بهبود گرادیان افقی، مطالعهٔ موردی: فروافتادگی زنجان

محبوبه شاهوردی'، لقمان نمکی'، منصوره منتهایی"، فاطمه مصباحی ٔ و مهدی بساوند ٔ

۱. کارشناس ارشد، گروه فیزیک زمین، مؤسسهٔ ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران ۲. استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، ایران ۳. استادیار، گروه فیزیک زمین، مؤسسهٔ ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران ۴. استادیار، گروه زمین شناسی، دانشگاه تبریز، ایران ۵. کارشناس ارشد، پژوهشکدهٔ علوم زمین، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران (دریافت: ۱۲/۱۱/۱۲، پذیرش نهایی: ۹۵/۷/۲۷)

چکیدہ

جهت گیری متفاوت مغناطید گیهای القایی و بازماند در یک تودهٔ بی هنجار مغناطیسی و همچنین اثر تداخلی بی هنجاری های مختلفی که با خصوصیات هندسی و فیزیکی متفاوت دراعماق مختلف قرار گرفته اند، تفسیر نقشه های مغناطیسی به منظور شناسایی گسل ها، مرزهای بین لایه ای و بی هنجارهای مغناطیسی پراکنده در پوستهٔ زمین را پیچیده و دشوار ساخته اند. با اعمال فیلترهایی نظیر فیلترهای فیلترهای مغناطیسی به منظور شناسایی گسل ها، مرزهای بین لایه ای و بی هنجارهای مغناطیسی پراکنده در پوستهٔ زمین را پیچیده و دشوار ساخته اند. با اعمال فیلترهایی نظیر فیلترهای فاز محلی، می توان این پیچیدگی ها را برطرف کرد. در این مقاله برای تشیخیص لبه های بی هنجاری از دو فیلتر فاز محلی، زاویهٔ تیلت (TDR) و زاویهٔ تیلت گرادیان افقی (TAHG)، استفاده شده است. این فیلترها در واقع ترکیبی از گرادیان افقی و قائم میدان پتانسیل هستند. کارایی این روش ها بر روی مدل مصنوعی H شکل در دو حالت، نوفه دار و عاری از نوفه، آزموده شده است. نتایج از توانایی بالای این روش ها در روش معناطیسی در مقایسه با روش های معمول گرادیان افقی، سیگنال تحلیلی و ایتا ایتی پرای تا توره منا معناطیسی در مقایسه با روش های معمول گرادیان افقی، سیگنال تحلیلی و ایت داری پتانسیل ه ستند. کارایی این روش ها بر روی مدل مصنوعی H شکل در دو حالت، نوفه دار و عاری از نوفه، آزموده شده است. سی نتایج از توانایی بالای این روش ها در تعین مرز توده های مغناطیسی در مقایسه با روش های معمول گرادیان افقی، سیگنال تحلیلی و سی داری دان وی می معلی می مناطیسی و مقایسه با روش RDR در دروش معامی مناطیسی در مقایسه با روش های معمول گرادیان افقی، سیگنال تحلیلی و سر حکایت دارد. علاوه بر این، روش ها معال تفیک پذیری عمقی بهتری در مقایسه با روش ها دارد. اعمال روش RDH بر یک سی می می درد. می و لی در می می در می در می در مانا داد که این داد که این روش ها در دان داروش های می مورد بررسی، در یک می نامی داند منامایسی هوابرد مربوط به ناحیهٔ فروافتادهٔ زنجان، نشان داد که این روش قادر است تا گسل های پی های پی سنگ این ناحیه را توصنو و لبه های آنها را با دقت بالایی ترسیم کند. مدل های مصنوعی و الگوریتم روش های مورد بررسی، در می هر متل بی پی شده ای در سی مرد می مرد می مرد می می در می می می منادی می می منادی می می می می می میلی می و ای می می می می می می می می

واژەھاي كليدى: بىھنجارى مغناطيسى، تشخيص مرز، زاوية تيلت، مشتق افقى، مشتق قائم، ميدان پتانسيل.

۱. مقدمه

شناسایی نوع منابع مغناطیسی زیرسطحی و مکانیابی آنها، اصلی ترین اهداف تفسیر نقشههای مغناطیسی محسوب میشوند. این موضوع به دلیل کاربردهای زمین شناسی از اهمیت فراوانی برخوردار است. منابع مغناطیسی دارای خصوصیات هندسی و فیزیکی مختلفی هستند که در عمقهای متفاوتی قرار دارند. همچنین شکل بی هنجاریهای ناشی از این منابع نیز به جهت مغناطیدگی بازماند و القایی بستگی دارد که در مجموع تمام این عوامل باعث پیچیدگی و دشوار شدن تفسیر این نقشهها می شود.

برای تعیین مرز ساختارهای زمین شناسی و گسترش عمقی آنها، روشهای متفاوتی وجود دارد که اکثر آنها بر پایهٔ مشتقهای میدان مغناطیسی عمل می کنند (سالم و همکاران، متوازن کردن دامنههای بزرگ و کوچک بی هنجاری ها انجام گرفته است که در تمام این روش ها تغییرات یک کمیت در سرتاسر نقشه و به خصوص در محدودهٔ بی هنجاری بررسی می شود. از جمله روش های اولیهٔ پر کاربرد در این حوزه می توان به دامنهٔ سیگنال تحلیلی

E-mail: mmontaha@ut.ac.ir

سطح زمین برابر است با (بلیکلی، ۱۹۹۶): (۱) $\frac{\partial T}{\partial z} = VDR$ (۱) یکی دیگر از روش های تعیین مرز بی هنجاری ها، مشتق افقی داده های منتقل شده به قطب است. مشتق افقی (THDR) یکی از ابتدایی ترین روش ها برای تعیین مرز بی هنجاری های مغناطیسی است که از آن برای ارزیابی روش های بهبودیافته استفاده می شود و همچنین پایهٔ بیشتر روش های ارتقایافتهٔ تشخیص مرز است.

مشتق افقی دادهها در امتداد یک پروفیل در را ستای x برابر است با (بلیکلی، ۱۹۹۶):

 $THDR = \left|\frac{\partial T}{\partial x}\right| \tag{Y}$

همچنین بر سطح افق و در طی یک شبکه، مشتق افقی کل به صورت رابطه (۳) محاسبه می شود:

$$THDR = \sqrt{\left(\frac{\partial T}{\partial x}\right)^2 + \left(\frac{\partial T}{\partial y}\right)^2} \tag{(7)}$$

بیشینهٔ گرادیان افقی در صورتی که لبه ها قائم با شند، دقیقاً بر روی لبه های ساختار قرار می گیر ند و در صورت شیب داربودن لبه ها یا حضور مغناطید گی بازماند، این گونه نمی شود. این روش، توانایی تشخیص مرز ساختارهای عمیق را هم دارد و البته به زاویهٔ میل میدان وابسته است و برای آنکه بیشینهٔ مقدار حاصل دقیقاً بر لبه های ساختار قرار گیرد، باید این فیلتر را بر داده های بر گردان به قطب اعمال کرد. یکی از مشکلات این روش تضعیف این سیگنال با افزایش عمق است.

از مفهوم زاویهٔ تیلت (TDR) برای مکانیابی مرکز و لبهٔ بی هنجاری ها استفاده می شود. بدین صورت که مقدار بیشینهٔ دامنهٔ زاویهٔ تیلت بر روی ساختار و مقدار صفر دامنه بر روی مرز بی هنجاری قرار می گیرد. در محاسبات عددی، تانژانت زاویهٔ تیلت برابر با نسبت گرادیان قائم به مقدار مطلق دامنهٔ گرادیان افقی تعریف شده است (میلر و سینگ، ۱۹۹۴).

$$TDR = \arctan(\frac{VDR}{THDR}) \tag{(f)}$$

(ASA) و گرادیان افقی کل (THDR) اشاره کرد، اما همواره این روش ها جواب دقیق و کاملی برای همهٔ مسائل اکتشافی ارائه نمی کنند و در مواردی مانند چشمههای عمیق، خطاهایی در تعیین دقیق لبه های بی هنجاری از خود نشان مي دهند. با اعمال تغييرات جزئي در معادلات مربوط به این روش ها و نرمالسازی دامنهٔ آن ها می توان فیلترهای جدیدی با کارایی بیشتر ایجاد کرد. از میان انواع متداول این روش ها می توان به زاویهٔ تیلت (TDR) (میلر و سینگ، ۱۹۹۴)، نقشهٔ تتا (وینز و همکاران، ۲۰۰۵)، زاویهٔ تیلت افقی (TDX) (کوپر و کوان، ۲۰۰۶)، روش بلیکلی سیمپسون (بلیکلی و سیمیسون، ۱۹۸۶)، سیگنال تحلیلی متعادلشده (کوپر و کوان، ۲۰۰۸) و روش زاویهٔ تیلت مشتق افقی (TAHG) (فريرا و همكاران، ۲۰۱۳) اشاره كرد. با بررسي اين روشها بهترین نتایج برای تودههای عمیق با استفاده از روش های زاویهٔ تیلت و بهبود گرادیانهای افقی حاصل میشود (شاهوردی، ۱۳۹۲). در سالیان اخیر، روش های ذکرشده به نحو فزایندهای در تفسیر دادههای مغناطیس سنجی در مقیاس كوچك (اكتشاف كانيها، مطالعات مهندسي و محيط زيستي، ديرينهشناسي) و در مقياس بزرگ (مطالعات تکتونيکي) به کار گرفته شدهاند (ما، ۲۰۱۳؛ کاسترو و همکاران،۲۰۱۴؛ باروز و همکار آن، ۲۰۱۲).

۲. روش پژوهش

در این پژوهش روش های زاویهٔ تیلت و زاویهٔ تیلت گرادیان افقی با اتکا بر مفاهیم اولیهٔ مشتق افقی و قائم میدان مغناطیسی، بررسی شدهاند. چنانچه یک تودهٔ مغناطیسی در عمق z گسترده شده باشد، در سطح زمین میدان مغناطیسی T را تولید می کند. مشتق قائم میدان، نقش بسیار مهم و کلیدی در تفسیر داده های مغناطیسی دارد و پارامتر اصلی در روش های ارتقایافته است. همچنین یکی از روش های تعیین لبهٔ بی هنجاری های مغناطیسی و گرانی است.

مشــتق قائم ميدان در دسـتگاه مختصـات كارتزين در

محاسبه می شود، نتایج بر حسب رادیان یا درجه است و از روی این نتایج نمی توان اطلاعاتی در بارهٔ شدت میدان ژئومغناطیسی یا خودپذیری بی هنجاری های مغناطیسی به دست آورد. همچنین نتایج زاویهٔ تیلت، در بازهٔ $\frac{\pi}{2} - e \frac{\pi}{2}$ محدود می شود. از آنجایی که این فیلتر وابستگی شدیدی به زاویهٔ میل دارد، بهتر است که روی میدان منتقل شده به قطب، اعمال و نتایج بررسی شود.

براساس مطالعات فریرا و همکاران (۲۰۱۳) در محاسبهٔ زاویهٔ تیلت، چنانچه مشتق گیری از مقادیر مشتق افقی میدان صورت پذیرد، فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی از رابطهٔ زیر محا سبه می شود و می تواند مرز بی هنجاری توده را مشخص کند.

 $TAHG = \arctan(\frac{\frac{\partial THDR}{\partial z}}{\sqrt{\frac{\partial THDR}{\partial x} + 2(\frac{\partial THDR}{\partial x})^2}})$ (۵) itilizes and if list is the end of the end of

الف. مدل هاى مصنوعى

در این قســمت برای آزمودن کارایی روش زاویهٔ تیلت و زاویهٔ تیلت گرادیان افقی، جهت تشــخیص مرز تودههای

بی هنجاری مغناطیسی با عمق های مختلف، مدل مصنوعی H شکل، متشکل از ۳ منشور با خصوصیت مغناطیسی یکسان و هندسی متفاوت در محیط متلب ایجاد کردیم (شکل ۱). مشخصات فیزیکی و مغناطیسی این مدل در جدول های ۱ و ۲ آورده شده است. همچنین شبکهٔ برداشت، مربعی ۷۰۰۰ متر در ۷۰۰۰ متر با ۳۵۰ نقطهٔ برداشت.

میدان مغناطیسی حاصل از این مدل در شکل ۲ (الف) و میدان مغناطیسی منتقل شده به قطب در شکل ۲ (ب) نشان داده شده است. هر سه فیلتر گرادیان افقی، زاویهٔ تیلت و زاویهٔ تیلت گرادیان افقی را بر روی مدل مصنوعی در دو حالت بدون نوفه و در حضور نوفه اعمال کردیم (شکل های ۲ و ۳). نتایج اعمال فیلتر گرادیان افقی در قسمتهای ج و د نشان داده شدهاند. همان طور که مشاهده می شود مقادیر بیشینهٔ دامنه بر روی مرز توده تشکیل می شود که نشان دهندهٔ وابستگی این فیلتر به زاویهٔ میل است. همچنین با افزایش عمق منشورها، از وضوح نتایج کم شده و بیشینهٔ مقدار دامنه پهن تر و مرز ها با دقت کمتری تعیین می شوند، ولی با افزایش عمق می توانیم

مسوق ۱. مستحصات غیریکی مستورهای معناطیسی تسکیل دهنده مدن مصنوعی ۱۱ سکل							
عمق سطح بالایی (<i>m</i>)	ضخامت (<i>m</i>)	عرض (m)	طول (<i>m</i>)	منشور			
١.	۲.	۵	4	منشور ۱			
۱	1	۵۰۰	۴۰۰۰	منشور ۲			
10.	180.	۵۰۰	4	منشور ۳			

جدول ۱. مشخصات فیزیکی منشورهای مغناطیسی تشکیلدهندهٔ مدل مصنوعی H شکل

جدول ۲. مشخصات مغناطيسي مدل H

خودپذیری	زاوية ميل	زاوية انحراف	زاويۀ ميل ميدان	زاوية انحراف ميدان	شدت میدان
مغناطیسی (SI)	مغناطيسي توده	مغناطيسي توده	مغناطيسي زمين	مغناطيسي زمين	مغناطیسی (nT)
•/•٢	۵۰°	۳°	۵۰°	۳٥	۴۸۰۰۰

شکل ۱. مدل مصنوعی H شکل تولیدشده برای آزمودن روش های مورد بررسی. این مدل شامل سه تودهٔ مغناطیسی منشوری شکل با عمق های متفاوت است. الف و ب نمایانگر این مدل از دو زاویهٔ دید متفاوت است.

شــکل ۳ (ج و د) نمایانگر کارایی خوب این روش برای دادههای آغشته به نوفه میباشد. همانطور که پیش تر نیز بیان شد، مشکل این روش پهن نشاندادن مرزهای توده است.

نتیجه اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت بر روی مدل در محیط بدون نوفه و همراه با نوفه در قسمتهای «ه و و» شکلهای ۲ و ۳ نشان داده شده است. همان طور که در شکلها مشخص است، مقادیر صفر زاویهٔ تیلت نشان دهندهٔ مرز تودههاست و زمانی که فیلتر بر روی دادههای منتقل شده به قطب اعمال می شود، مقادیر صفر دقیقاً مرز ساختار را نشان راویهٔ میل میدان مغناطیسی از وابستگی شدید این فیلتر به زاویهٔ میل میدان مغناطیسی زمین است. همچنین دامنهٔ زاویهٔ تیلت مستقل از دامنهٔ میدان مغناطیسی کل است. نکتهٔ قابل توجه در این فیلتر پاسخگوبودن آن برای منابع عمیق است، اما تفکیک پذیری آن در منابع مذکور کم است. همان طور ضخیم، کیفیت بهتری در مقایسه با تودههای سطحی دارد. این فیلتر در حضور نوفه نیز جوابگو است اما در مقایسه با زاویهٔ تیلت گرادیان افقی وضوح کمتری دارد.

نتایج حا صل از فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر روی دادههای مدل مصنوعی در شکلهای ۲ و۳ (ز و ح) نشان

داده شدهاند. برا ساس اين شكل ها مقادير بيشينهٔ دامنهٔ اين فیلتر، بر روی لبه های بیهنجاری قرار می گیرد و یکی از روش های مناسب برای تعیین مرز بی هنجاری است. یکی از ویژگیهای مهم این روش مستقل بودن آن از عمق منبع است، به گو نهای که با افزایش عمق توده، تشخیص مرزهای بی هنجاری به آسانی امکان یذیر است و مرز منشور ضخیم تر و عمیق تر، به خوبی مشخص شده است. نتایج بر روی داده های منتقل شــده به قطب دقیق تر هســتند که مي توان گفت تنها مشكل اين فيلتر، وابسـتگي آن به زاويهٔ میل میدان مغناطیسی است. همچنین همان گونه که در شکل ۳ (ز و ح) نشان داده شده است، با اعمال این فیلتر در حضور نوفه (۵ درصد نوفهٔ گوسی)، وضوح نتایج بالاست و مرز های بیهنجاری در عمق های متفاوت بهخوبي مشخص شدهاند كه نشاندهنده حساسيت كم اين فیلتر به نوفه است. پس در شرایطی که محیط آغشته به نوفه با شد، مي توان پا سخهاي منا سبي از اعمال اين فيلتر به دست آورد. در مجموع برای تشخیص مرز ساختارها فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی به دلیل مستقل بودن آن از عمق توده و همچنین عملکرد مطلوب آن در حضور نوفهها، از فیلترهای مشابه مناسب تر است. در ادامه نتایج حاصل از اعمال این فیلتر روی دادههای واقعی بررسی میشود.

شکل ۲. (الف) میدان مغناطیسی کل حاصل از منشورهای شکل ۱؛ (ب) میدان مغناطیسی کل منتقل شده به قطب؛ (ج) و (د) اعمال فیلتر گرادیان افقی روی دادههای شکل (الف)، (ب)، (ه) و (و)؛ اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت بر دادههای شکل (الف)، (ب)، (ز) و (ح)؛ اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی روی دادههای شکل (الف) و (ب).

شکل ۳. (الف) میدان مغناطیسی کل حاصل از منشور شکل ۱ در حضور نوفهٔ گوسی؛ (ب) میدان مغناطیسی کل منتقل شده به قطب؛ (ج) و (د) اعمال فیلتر گرادیان افقی بر دادههای شکل (الف)، (ب)، (ه) و (و)؛ اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت روی دادههای شکل (الف)، (ب)، (ز) و (ح)؛ اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر دادههای شکل (الف) و (ب).

ب. اعمال روش زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر دادههای واقعی فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی در فرونشست زنجان واقع در همین استان اعمال شد. این منطقه ناحیه ای پست، باریک و ممتد است که در شمال باختری شهر ستان زنجان با راستای شمال باختر-جنوب خاور کشیده شده است. شمال باختر این محدوده تا شهر ستان میانه ادامه دارد و جنوب خاور محدوده به شهر ستان زنجان و فرونشست ابهر ختم می شود. از نظر ریخت شنا سی این محدوده، منطقه ای پست و هموار است که در میانهٔ ارتفاعات طارم و سلطانیه قرار دارد.

۳. مشخصات جغرافیایی و زمین شناسی منطقه

از نظر چینه شناسی منطقهٔ زنجان آمیز های از سنگ های کهن تا عهد حاضر است. قديمي ترين سنگ موجود در منطقه مربوط به پرکامبرین است که در جنوب باختر زنجان همراه با گرانیت دوران رخنمون دارد. جوان ترین نهشته های منطقه نیز در فرونشست زنجان مشاهده می شوند که شامل بادېزنھاي قديمي، پادگانەھاي قديمي آبرفتي، پادگانەھاي جوان آبرفتی و بادبزنهای آبرفتی جوان به سن کواترنری هستند و ترکیب آنها به صورت عمده شامل سیلت، رس و کنگلومرا میباشد (شکل ۴) (حاجیان و زاهدی، ۲۰۰۴). در ورقهٔ زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰ زنجان (حاجیان و زاهدی، ۲۰۰۴) در داخل فرونشست زنجان، مسیر عبور رودخانهٔ زنجانرود به صورت گسل احتمالی در نظر گرفته شده است که می تواند امتداد گسل تبریز باشد. همچنین در بررسی های سلیمانی آزاد و همکاران (۲۰۱۱) نشان داده شده است که در حال حاضر شبکهای فعال از گسل های راستبر در منطقه وجود دارد. نقشهٔ ترسیم شده توسط ایشان چند ناحیهٔ گسلی همگرا به سمت جنوب خاور (به طرف شهر زنجان) را نشان میدهد. این ساختارها، گسلهای مایل تراستی و گسل های منطقهٔ دوم آن ها ساختار های امتدادلغز راست بر هستند که در شکل ۴ روی نقشهٔ زمین شناسی منطبق شدهاند. از نظر ساختاری، گسلش نرمال در گسترهٔ مورد

مطالعه بهطور محلی در محدودهای به وسعت تقریبی ۹۰ کیلومتر مربع مشاهده می شود که با توجه به تنوع رنگی و افقیبودن لایه ها ساختار بسیار زیبا و مشخصی از گسلش نرمال را نشان می دهد.

بررسی دادههای مغناطیس هوابرد این منطقه گسلهای پیسنگی در بخشهای میانی فرونشست را نشان میدهد. این گسل پیسنگی در امتداد گسل تبریز، به سمت جنوب خاوری قابل ردیابی است.

تحلیل نقشههای مغناطیس سنجی منطقه

گسترهٔ مورد پژوهش منطقهای کشیده دارای طول ۵۰ کیلومتر و عرض ۵ کیلومتر است. نقشهٔ مغناطیس هوابرد منطقه در شکل ۵ نشان داده شده است. این داده ها با فاصلهٔ خطوط برداشت ۱ کیلومتر و فاصلهٔ نقاط ۲۰۰ متر توسط سازمان انرژی اتمی برداشت شده است (مصباحی، ۱۳۸۶). در تفسیر کیفی داده های مغناطیسی می توان بدون محاسبات، اطلاعاتي را از نقشههاي مغناطيسي منطقة مورد نظر به دست آورد. از جمله مي توان به تغيير طول موج، روند بی هنجاری ها، خطواره ها و ناحیه های مختلف اشاره کرد. خطواره های مغناطیسی خطوطی هسیتند که روند بى هنجارى ها، شكستگى ها، قطع شدگى ها و تغييرات ناگهانی ساخت و بافت بی هنجاری ها را نشان می دهند. در این نقشیه رو ند ها و بی هنجاری هایی با طول موج های متفاوت ديده مي شـوند كه نشـاندهنده پيچيدگي منطقه از نظر تکتونیکی و مغناطیسی میباشد. در نقشهٔ بر گردان به قطب(شــكل ۵)، بين طول موجهاي بي هنجاري ها اختلاف زيادي ديده مي شود. وضعيت بي هنجاري ها از جنوب به شمال سه روند متفاوت دارد؛ در جنوب طول موج کم، در ميا نه طول موج بلند و در شــمال مجدد طول موج كم می شود. کو تاهبودن طول موج نشاندهندهٔ عمق کم و طول موج بلند نمایانگر عمق زیاد و بزرگ بودن توده است. با توجه به بی هنجاری ها با طول موج بلند در نقشــهٔ مغناطیس

هوابرد، میتوان وجود تودههای پیســنگی بـا ترکیـب سنگ شنا سی آذرین حدوا سط تا مافیک را در این منطقه محتمل دانست.

همچنین این منطقه با توجه به روند، بافت، ســاخت و قطع شدگی بیهنجاریها، به پنج حوزه دستهبندی می شود

که در شکل ۵ نشان داده شده است. حوزهٔ ۴ بزر گ ترین محدودهٔ منطقه است که بی هنجاری این حوزه دامنهٔ بالا و طول موج بلند دارد. طول موج بلند آن نشانگر عمق زیاد توده است و در نقشهٔ زمین شنا سی رخنمونی از واحدهای دارای خاصیت مغناطیسی دیده نمی شود.

شکل ۴. گسل های فعال محدودهٔ زنجان (سلیمانی آزاد و همکاران، ۲۰۱۱) بر روی نقشهٔ زمین شناسی فرونشست زنجان، برگرفته از نقشهٔ ۲۰۰۰۰ زنجان (حاجیان و زاهدی، ۲۰۰۴). محدودهٔ رخداد گسل های نرمال روی نقشه مشخص شده است. نقشه نمایانگر چهار ناحیهٔ گسلی همگرا به سمت شهر زنجان است. عموماً این گسل ها، گسل های تراستی و امتداد لغز راستبر هستند.

شکل ۵. نقشهٔ مغناطیس هوابرد برگردان به قطب گسترهٔ فروافتادگی زنجان. خطوط ممتد مشکی نشاندهندهٔ روندهای موجود در منطقه و خطچین زردرنگ نمایانگر خطوارههای شناسایی شده است. همچنین نواحی مختلف با خطوط سفید مشخص شدهاند. خطوارهٔ A یک گسل طولانی شمال-جنوب خاور را نشان میدهد که در نقشهٔ زمینشناسی منطقه (شکل۴) مشخص شده است. همچنین خطوارهٔ B احتمال وجود گسلی عمیق را نشان میدهد که پس از اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی مشخص شده است و در نقشهٔ زمینشناسی منطقه ترسیم نشده است.

به طور کلی هدف این پژوهش تعیین مرز بیهنجاریهای پیسنگ منطقه با استفاده از فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی است که در دادههای زمین شناسی به طور دقیق ترسیم نشدهاند. چنانچه فیلتر مذکور را بر دادههای منطقه اعمال کنیم، بیشینهٔ دامنه نتایج، نشان دهندهٔ مرزهای بی هنجاری می باشد (شکل ۷).

۵. تخمین مرز ساختارهای منطقه
 شبکل ۶ اعمال روش زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر نقشهٔ

مغناطیس هوابرد بر گردان به قطب منطقهٔ زنجان را نشان میدهد. همان طور که پیش تر توضیح داده شد، مقادیر بی شینهٔ این فیلتر مرزهای بی هنجاری ها را نشان می دهد. در این صورت با انطباق مقادیر بیشینهٔ دامنهٔ این فیلتر بر روی نقشهٔ مغناطیسی هوابرد (شکل ۷) می توان مرز بی هنجاری های درون پی سنگ را تشخیص داد که در نقشهٔ مغناطیسی مشخص نیست. همچنین برای شناسایی مرز اصلی پی سنگ، می توان این فیلتر را بر روی داده های ادامه فرا سو اعمال کرد. با اعمال فیلتر ادامه فرا سو بر روی نقشهٔ

مغناطیسی، اثر ساختارهای سطحی تضعیف شده و تودههای عمیق مشخص می شوند. در این صورت با اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر روی این نقشه، مرز اصلی پی سنگ تعیین می شود. با توجه به شکل ۸ دو تودهٔ عمیق پی سنگی در مرکز و جنوب خاور محدوده قابل شنا سایی است.

شکل ۹ نتیجهٔ نهایی تفسیر کیفی انجام گرفته در این منطقه را نشان میدهد. ناحیهبندی منطقه برحسب طولموج

بی هنجاری هاست و رو ند ساختار ها و خطواره های ساختاری با استفاده از نقشهٔ مغناطیسی تهیه شدهاند. همچنین مرز پی سنگ و ناهمواری های درون آن، حاصل از اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر نقشهٔ مغناطیسی، در این شکل نمایش داده شدهاند.

خطوط سفید مقادیر بیشینهای را که مرز ناهمواریهای درون پیسنگ را مشخص میکنند، نشان میدهد.

شکل ۶. نقشهٔ مغناطیسی پس از اعمال فیلتر زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بر نقشهٔ مغناطیس هوابرد برگردان به قطب

شکل ۷. نقاط سیاهرنگ، مکانهایی از نقشهٔ مغناطیس هوابرد برگردان به قطب منطقه است که در آن زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بیشینه است.

شکل ∧ نقاط سیاهرنگ، مکانهایی از نقشهٔ مغناطیس هوابرد برگردان به قطب منطقه پس از اعمال فیلتر ادامه فراسو به اندازه ۳ کیلومتر است که در آن زاویهٔ تیلت گرادیان افقی بیشینه است.خطوط سفید مقادیر بیشینهای که مرز پیسنگ را مشخص میکنند، نشان میدهد.

شکل ۹. نقشهٔ تحلیل کیفی مغناطیسی محدودهٔ مورد مطالعه. در این نقشه روندها، خطوارهها، ناحیههای تعیینشده و همچنین مرز پیسنگ و بیهنجاریهای درون آن مشخص شده است. ناحیهٔ ۲ و ۴ دو پیسنگ محدودهٔ مورد بررسی هستند که مرز آنها با خط آبی نشان داده شده است. مرز ناهمواریهای درون پیسنگ نیز با خط قرمز نشان داده شده است.

۶. نتیجه گیری

در این پژوهش عملکرد دو روش زاویهٔ تیلت و زاویهٔ تیلت گرادیان افقی برای تعیین مرز بی هنجاری های مغناطیسی، بررسی و نتایج مقایسه شدند. اگرچه مقادیر بیشینه و صفر دامنهٔ زاویهٔ تیلت میدان مغناطیسی منتقل شده به قطب، بهترتیب بر روی مرکز و مرز بی هنجاری قرار می گیرند، اما در روش زاویهٔ تیلت گرادیان افقی، مقادیر بیشینهٔ دامنه بر مرز بی هنجاری قرار می گیرند و از این نظر شناسایی مرز

ساختارها بر نقشههای مغناطیسی که با این فیلتر پردازش شدهاند، آسان تر می شود. اگرچه هردوی این روش ها عملکرد قابل قبولی روی داده های آلوده به نوفه دارند اما در شناسایی مرز توده های عمیق، روش زاویهٔ تیلت گرادیان افقی تفکیک پذیری بهتری در مقایسه با روش زاویهٔ تیلت دارد.

برای بررسیی عملکرد این دو روش در مکانیابی مرز تودهها، مدل مصنوعی H شکل در محیط متلب ساخته شد. مشخص شدند.

مراجع شاهوردی، م.، ۱۳۹۲، مقایسه روش های مختلف برای تعیین موقعیت لبهٔ ساختارهای بی هنجاری مغناطیسی، سمینار کارشناسی ارشد، مؤسسهٔ ژئوفیزیک دانشگاه تهران. مصباحی، ف.، ۱۳۸۶، تحلیل هندسی و جنبشی سیستم مصباحی نومال در نهشتههای افقی. پایان نامهٔ کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس. دانشگاه تهران.

- Blakely, R. J., 1996, Potential theory in gravity and magnetic applications, Cambridge University Press.
- Blakely, R. J. and Simpson, R. W., 1986, Approximating edges of source bodies from magnetic or gravity anomalies, Geophysics, 51, 1494–1498.
- Cooper, G. R. J. and Cowan, D. R., 2006, Enhancing potential field data using filters based on the local phase: Computers Geosciences, 32(10), 1585-1591, doi: 10.1016/j.cageo.2006.02.016.
- Cooper, G. R. J. and Cowan, D. R., 2008, Edge enhancement of potential field data using normalized statistics, Geophysics, 73(3), H1-H4, doi: 10.1190/1.2837309.
- De Barros, A., Bongiolo, S. and Ferreira, F. J. F., 2012, Evaluation of enhancement techniques of magnetic anomalies applied to structural interpretation of the Itauba Region, State of Para, Brazil, Revista Brasileira de Geof'isica, 30(3).
- De Castro, D. L., Fuck, R. A., Phillips, J. D., Vidotti, R. M., Bezerra, F. H. and Dantas, E. L., 2014, Crustal structure beneath the Paleozoic Parnaíba Basin revealed by airborne gravity and magnetic data, Brazil. Tectonophysics, 614, 128-145.
- Ferreira, F. J., de Souza, J., de B. e S. Bongiolo, A. and de Castro, L. G., 2013, Enhancement of the

total horizontal gradient of magnetic anomalies using the tilt angle, Geophysics, 78(3), J33-J41.

- Hajian, J. and Zahedi, M., 2004, Geological map of Zanjan, 1:100000, Tehran, GSI.
- Ma, G., 2013, Edge detection of potential field data using improved local phase filter, Exploration Geophysics, 44(1), 36-41.
- Miller, H. G. and Singh, V., 1994, Potential field tilt -A new concept for location of potential field sources, Journal of Applied Geophysics, 32, 213-217.
- Salem, A., Williams, S., Fairhead, J. D., Ravat, D. and Smith, R., 2007, Tilt-depth method, a simple depth estimation method using firstorder magnetic derivatives, The Leading Edge 26(12), 1502-1505.
- Solaymani Azad, S., Dominguez, S., Philip, H., Hessami, K., Forutan, M. R., Shahpasan Zadeh, M. and Ritz, J. F., 2011, The Zandjan fault system: morphological and tectonic evidences of a new active fault network in the NW of Iran, Tectonophysics, 506(1), 73-85.
- Wijns, C., Perez, C. and Kowalczyk, P., 2005, Theta map: edge detection in magnetic data, Geophysics, 70(4), L39–L43, doi: 10.1190/1.1988184.

Interpretation of magnetic data based on Tilt derivative methods and enhancement of total horizontal gradient, a case study: Zanjan Depression

Shahverdi, M.¹, Namaki, L.², Montahaei, M.^{3*}, Mesbahi, F.⁴ and Basavand, M.⁵

M.Sc. of Geophysics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran
 Assistant Professor, Faculty of Science, Azad University, Sanandaj Branch, Iran
 Assistant Professor, Department of Earth Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

 Assistant Professor, Geology department, Tabriz University, Iran
 Postgraduated, Research Institute of Earth Science, GSI, Iran

(Received: 01 Feb 2016, Accepted: 18 Oct 2016)

Summary

Magnetic survey data are generally used to map faults, geologic contacts and magnetic ore bodies. The spatial distribution of magnetic sources is usually determined during the mapping process. Variation in depth, magnetization and geometrical parameters generate magnetic anomaly waveform. Direction of the remanent and induced magnetization vector also affect the shape of these waveform. A magnetic anomaly waveform, includes amplitude, phase and wavelength. Putting these parameters altogether makes the interpretation of the magnetic data a difficult task. There are different useful methods for interpretation of a magnetic map. Generally, these methods are based on reduction of data to a simpler form, so that the edges and center of the causative bodies are determined easily. In the recent years many methods have been used to balance the difference between various anomaly amplitudes. Each method is designed to determine a specific parameter of the magnetic anomalies. Using local phase filters are being common in potential field data interpretation. They are high-pass filters based on horizontal and vertical derivatives, such as total horizontal derivative, tilt angle, theta map, etc. Edge detection of a magnetic structure is one of the most important task in the interpretation of magnetic data. For this purpose, in this research we have used two local phase filters: Tilt angle (TDR) and Total Gradient of Tilt angle (TAHG). As stated, tilt angle filter is used in determining the boundary of source anomaly. It is relatively less sensitive to the depth of the source, so, it can resolve shallow and deep sources as well. As tilt derivative is a function of the ratio of the vertical and horizontal derivatives of field intensity, it does not contain information on the strength of the geomagnetic field nor the susceptibility of the causative bodies. The peaks of tilt angle amplitude should be located over the center and its zeros over the edges of the source body. It strongly depends on the inclination of magnetic field. Another enhanced method we have used in this study for determining the boundaries of the structures is the horizontal gradient of tilt angle (the TAHG). It is defined by taking the arctangent of the vertical derivative of the horizontal gradient, divided by the modulus of the horizontal gradient. TAHG equalizes the signals obtained from the shallow and deep sources. Its notable features are that it produces amplitude maxima over the source's edges, gives suitable resolution and is less dependent on the depth of structures. Like the TDR, this method depends on the inclination of magnetic field. We applied these methods for synthetic noise-free and noisy data. Preparing the total magnetic responses of synthetic models as well as edge detection calculations have all been done in MATLAB. In comparison with common methods like horizontal gradient and analytic signal, it delineates the edges of source bodies more efficiently and accurately. Furthermore the TAHG method has better resolution in determining the boundaries of deeper sources than the TDR method. We applied the stated algorithm, on real data. The aeromagnetic dataset from Zanjan region was selected to be used in the TAHG method. The Zanjan depression is a narrow and continuous igneous basin, located in the north western Zanjan province. There are many young active and basement faults in the study area. Total magnetic anomaly map of the region, shows two major structural trends in NW-SE and NE-SW, respectively. By applying the two different edge detection algorithms we obtained the hidden boundaries of the basement which is not detectable in the geological maps because of the thick sedimentary covers. The results show that TAHG method is suitable for determining the basement faults and boundaries, as well as mapping the contacts of magnetic units.

Keywords: Potential field, Magnetic anomaly, Tilt angle, Horizontal gradient, Vertical gradient, Edge detection.

*Corresponding author: